

גליון ועד שיעורי תורה הלכנו בתורתך

של התאחדות תלמידי ואוהדי
"בית יוסף צבי" דושינסקיא
בהתייסדות ובהדרכת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

גליון ק"ג

פרשת נח ד' מרחשון תשע"ט לפ"ק

ב"ה

דבר הועד

מצבי הכהן

יזכר לך עתה, אתמול אשר דברתך...

הוא הביט במצח חרוש קמטים בדפים שלפניו, ובמבט חמור סבר התבונן בהם שוב ושוב מבעד לגבותיו העבותים, "אינני מבין" זעף על אלחנן שניצב היה לפניו כתלמיד נזוף, "ככה מנהלים עסק? איזה הסדר והיכן הארגון?"

אלחנן המהם במבוכה אי אלו הברות התנצלות בנסיון לשכך את חמת רואה החשבון, אך ללא הועיל. מעולם לא חיבב אלחנן את טורי המספרים ואת דפי החשבונות, ובעסק הקטן שהקים זה לא מכבר נטה לזלזל בדפים הצפופים נקודותיהם ומספריהם, חלקם נאבדו ומהם נקרעו, מקצתם ששרדו לפליטה לקו בחסר ונחו עתה על שולחנו של רואה החשבון, הגליונות בלויים ומהוהים, נו מה יעשה, שנת המס מתקרב לסיימה ובנוסף על כך מתכוון אלחנן להגדיל ולהגביר את פעילות העסק ושלא ברצונו מוכרח היה לכתת את רגליו למשרד מהודר זה, ובסופו של דבר לקבל קיתון של צוננים על ראשו.

"נו" השלים רואה החשבון במורת רוח, "אנסה לעשות כמיטב יכולתי, אבל" הישיר את מבטו אל אלחנן "מהיום והלאה אין תירוצים, בכל יום ויום חייב הינך לקבוע זמן לעצמך מספר דקות לטפל בחשבונות בטורים ובמספרים, ורק כך תוכל להמשיך ולהנהיג את העסק!!" סיים את דבריו בנחרצות. אלחנן נטה לקבל את דבריו בכל לב, בוש בעצמו ובחוסר עשייתו ומחליט בחזקה כי בסיום עבודתו מידי יום ביומו ישקע בחשבונותיו ויעסוק אך ורק בחישוביהם.

למחרת היום הגיע אלחנן בשיא המרץ ובשיא הנכונות, מוכן ומזומן לשבת ולחשב לכתוב ולשרטט, אך פני הדברים היו אחרת משתכנן, זאת בשל תוכניותיו להגדלת העסק לשפרו ולייעלו, בשל כך בשבועיים הקרובים אין העסק פועל כרגיל, ועבודתו מתמעטת ופועלו מופחתת, אשר על כן ישוב היה אלחנן לעיתותיו ערב מול דפי חשבונותיו בוהה וחולם מבלי יהא לו מה לשרטט ולחשב...

הרי לא עסקו היום בעבודת היום יום אלא בהכנת העסק לקראת התייעלותו, וכך מצא אלחנן את עצמו מידי יום ביומו מתיישב במסירות נפש בדקותיו הקבועות לחשבונותיו, אך לחינם וללא שום צורך, בהיות ובתקופה זו אין צורך בכל זה, ואף החשבונות הנצרכים אינם כבכל יום, סוגי חישוב אחרים הם ושונים מן הרגיל.

עיון הלכה

עיונים בסדר הלימוד היומי בהלכה

המדור לעי"נ הרה"ח ר' נתן ב"ר יחיאל מכל ברייער זללה"ה
נלכ"ע ב' טבת תשע"ח תנצב"ה הונצח ע"י משפחתו החשובה שיחיו

הרב יעקב דוב אולמן שליט"א - עיה"ק ירושלים ת"ו

בדין הכנת מאכלי קינוח ביו"ט ובענין השתמשות בשקיות טיי"א ביו"ט

וז"ל (ס' תק"י קונטרס אחרון ס"ק ב): ואין להקשות לפי מש"כ רמ"א לעיל היכא דאפשר לו לברור מעיו"ט אסור לברור ביו"ט, א"כ ביו"ט עצמו אם אפשר בלא חילול יו"ט, דהיינו שימתין עד זמן אכילה וכו' בענין שאפי' בשבת מותר, למה נתיר לו לברור לבו ביום לחלל יו"ט במה שאפשר זולתו...

דודאי מלאכת אוכל נפש הותרה לגמרי ביו"ט וכו', ואין אומרים יו"ט דחוי אצל מלאכת אוכל נפש, שהרי האכילה אינה כ"כ מצוה גדולה שתדחה עשה ול"ת דיו"ט, אע"כ יו"ט הותרה לגמרי לצורך אכילה, וא"כ לא מהדרינן כלל אהתירא.

אלא דאם אפשר לעשותה מעיו"ט אסור מדברי סופרים, כדי שלא יניח כל המלאכות ליו"ט שהוא יום בטל ונמצא כל היום עוסק במלאכה ובטל משמחת יו"ט וכו' עכ"ל.

וכן הוא במ"ב ס' תק"י (ס"ק ח) דבאוכל ופסולת שוים יכול לברור מה שירצה, כיון דהרי ממילא צריך לעשות הפעולה יכול לעשותה אף במלאכה.

ועפ"י כתבו הפוסקים דא"צ לבשל טיי"א ביו"ט דוקא בכלי שני, כיון דהותרה וכו"ל, כמו"כ בנוגע לשאלתנו הואיל ורוצה להכין טיי"א ביו"ט מותר לו גם בישול העלים.

אך אפשר דאם גם ממעט בפעולות שנצרך לעשות, עליו לעשות כן אם אינו מפיג טעם, וצ"ע.

הסבר נאה בענין הרה"ג ביו"ט כדעת אמו של הפרישה

[להג"ל יש להסביר דעת הפוסקים שיברך על הדלקת הנר ביו"ט קודם ההדלקה כדעת אמו של הפרישה וכמנהג מרן ז"ע.

דלכאורה יקשה אם מדלקת מבעוד יום, למה לה לברך על הרה"ג קודם ההדלקה ותקבל ע"ע יו"ט בברכה זו, ושוב תעשה מלאכת הבערה בהדלקת הנרות? והרי בלא שום הפסד יכולה לעשות מלאכה זו מקודם שתקבל ע"ע יו"ט, ותברך אח"כ על ההדלקה.

ועפ"י משנ"ת א"ש דטעם האיסור לעשות ביו"ט כשהיה יכול לעשותה בעיו"ט הוא כדי שיהי' פנוי לשמחת יו"ט, וא"כ לענין זה לא יועיל שתמעט בהיו"ט ודו"ק].

מלאכת אוכל נפש ביו"ט שאפשר לעשותה מעיו"ט

ידועה דעת הרמ"א בס"י תצ"ה (סעי' א) שיש להחמיר אפי' באוכל נפש, שאם אילו עשאו מעיו"ט לא היה מפיג טעם כלל יש להכינו מעיו"ט. והטעם לכך, כדי שלא יעבור עליו כל היום במלאכות וימנע משמחת יו"ט.

ובמאמרינו במדור זה (גליון ק"א חג הסוכות) נתבאר שמלאכות אפיה ובישול אם עושין אותן מעיו"ט יש בהם חסרון טעם, ולכן לא אסרו לעשותן ביו"ט. אלא שמיני מאכלים המוגדרים בפוסקים כמי שאינם מפיגים טעמם, יש להכינם מעיו"ט ולא להשאירם על יו"ט.

בזמנינו, ניתן להגדיר מאכלי קינוח [כגון: גלידה, ג'על, קאמפא"ט] המוגשים קר, כמי שאינם מפיג טעם, ע"כ הסכימו פוסקי זמנינו שיש להכינם לכתחילה מעיו"ט.

השימוש בשקיות טיי"א ביו"ט

נהג בשבת נהוג שמחמת איסור בישול בשבת מכינים מי עסענ"ט משקיקי הטיי"א מער"ש בכדי שיוכלו להכין מהם את משקה הטיי"א בשבת ע"י עירוי לתוך מים רותחים יש לנו לברר מה הדין לגבי יו"ט בה מותרת אוכל נפש האם יש להשתמש בהם ביו"ט.

ולכאורה יש לצדד עפ"י דעת הרמ"א דגם ביו"ט יש להכינם מעיו"ט, דהרי אין בו משום חסרון טעם אם מכינים מי העסענ"ט מעיו"ט.

אלא שבבירור יסוד האיסור שפיר יש לחלק בזה, וכפי שיתבאר בס"ד.

מלאכת אוכל נפש הותרה ביו"ט

בהקדם דברי השו"ע הרב שמבאר דמלאכת אוכל נפש המותרת ביו"ט, הותרה ביו"ט ולא שיו"ט דחווה אצל מלאכת או"ג, כגון בנוגע לדין בורר באופן המותר לברור ביו"ט, אין צריך להמתין עד זמן האכילה ולבררו סמוך לסעודה באופן המותר גם בשבת, מפני שהמלאכה הותרה ביו"ט, עם זאת שכשהיה אפשר לעשותה מעיו"ט אסורה חכמים לעשותה ביו"ט.

כאן שנה רבי

בירורי מנהגי רבוה"ק ז"ע, מהנלמד בלימוד היומי בהלכה

המדור לטו"ג רבינו הקדוש מרן ישראל מושה בן רבינו הקדוש מרן יוסף צבי ז"ע
נתבקש ליישבה של מעלה כ"ב אד"ב תשס"ג הונצה ע"י אחד התלמידים הי"ו

הרב בנימין בלויא שליט"א - עיה"ק ירושלים ת"ו

שינה בלילה עם הטלית קטן

ויקח עֵס ויפת את השמלה, עֵס שנתאמן כמלכה יותר מיפת זכו בניו לטלית של מלכה
(בפנינו ט' כ"ג ונרש"י)

כסות המיוחד רק ללילה

והיוצא מכל הנ"ל דאם לובש בלילה כסות המיוחד רק ללילה לכו"ע פטור מציצית, וגם אינו יוצא בזה מה שכתבו בשם האר"י ז"ל לישכב עם ציצית של ט"ק דבאופן הנ"ל פטור לגמרי מציצית, וכן כותב התורת חיים (ראה בהערות על מנהגי מהרי"ץ אות ד), שמעתי שרבים יש להם ט"ק מיוחד ללילה וזו אין לו טעם דאז פטור מציצית, ע"ש. וכן ברעק"א שם על המג"א מוכיח מהאר"י ז"ל דס"ל כהפוסקים דעל כסות יום חייב בציצית בלילה, הרי דמוכח מדבריו שצריך לישון בט"ק דוקא באופן שיהיה אז מקיים מצות ציצית, וכ"כ באריכות בא"א מבוטשאטש, וע"ע בספר ויברך דוד סימן ה' באריכות מזה, ואכמ"ל, וזה הוא הטעם שמרן מהרי"ץ ז"ל הקפיד לישון בט"ק של יום שנתיישו, דאז עדיין נקרא כסות יום (או עכ"פ מיוחד לשניהם), ועדיין מקיים בזה מצות ציצית.

האם אין איסור של "בל תוסיף"?

עוד אפשר לפרש דברי מרן זצוק"ל דהנה האשל אברהם מבוטשאטש האריך מאוד להקשות דאך מותר ללבוש ט"ק בלילה דהא יש בזה משום בל תוסיף, ומביא בזה"ל וראיתי בסידורי האר"י ע"ה הנדפס שע"י שינה בטלית קטן ניצולים מטומאה וכו' ויש לזה צד סמוך "ממה שאמרו חז"ל שמהשמלה זכו לכסות מצוה נמצא שכסות מצוה מציל מבחינת בני חם, ואביזרא דטומאה ח"ו". אך אין זה כ"א להסוברים שכסות יום חייב בלילה בציצית וה"ז כסות מצוה, ויש בו כח להציל, משא"כ להסוברים דפטור ויש בזה יותר מצוה שלא ללבוש בלילה ויקבל שכר על הפרישה וללבוש מעל הלבישה ע"ש ואח"כ מיישב בכמה אופנים שאין שייך בל תוסיף, ובדרך אחד מיישב דלשיטת הפוסקים דכסות יום חייב בלילה הרי חייב בציצית, וגם למ"ד דפטור מ"מ צריך כוונה לעבור על בל תוסיף, אבל מ"מ בכסות המיוחד ללילה עשיית הציצית בו יש בו חוספה בודאי", ועיי"ש דמישב בזה מ"ש בספר הק' יסוד יוסף, שלא לישון בט"ק בלילה". דמייירי דהיה מיוחד רק לשכיבה, ומצאנו שכן מבואר ג"כ בשו"ע הרב בסידורו שלכן אין בזה משום בל תוסיף מאחר שיל"א שכסות יום חייב בלילה, הרי מבואר דאם מיוחד רק ללילה שייך בו משום בל תוסיף.

עכ"פ היוצא מכל הנ"ל דיש לומר דלכך לקח מרן ז"ל דוקא ט"ק שנתיישו ולא לקח כסות המיוחד ללילה, משום חשש בל תוסיף.

(ודע שכל מה שכתבנו הוא לברר דעת מרן ז"ע, ועוד בענין זה עיין בשבט הלוי ח"ו סימן נ ושו"ת קנין תורה ח"ד ס"א, ושו"ת ויברך דוד או"ח סימן ה' בארוכה).

המנהג לישון בט"ק.

הנה ידוע כי מרן ז"ע היה ישן בלילה עם טלית קטן לגופו. והיה לוקח ט"ק שנתיישו וכ"ה מנהגי מהרי"ץ (עוד קרי"ש שעל המטה אות ג). ויסוד המנהג הוא מהאר"י הק' בכתבים (ומובא במג"א סימן כ"א סק"ב, וכמו שיתבאר להלן בעז"ה) וזה לשונו בשעה"כ דרוש א': תפלת ערבית צריך ליזהר שלא להסיר מעליו ציצית קטן לא ביום ולא בלילה וישכב עמו בלילה ויועיל מאד לבטל כוחות החיצונים וכו' ועי"ש שמביא ראיה מדוד המלך שבהיותו במרחץ אמר אוי לי שאני ערום מן המצוות ואם בהיותו ישן היה מסיר ציצית קטן א"כ למה לא היה מצטער בכל לילה שהיה נשאר בלי שום מצוה, אלא ודאי שאין זמן שיהיה פטור מן הציצית קטן אלא דוקא במרחץ, עכ"ל (מובא בכ"פ החיים שם ס"ק ט"ו), והמג"א (שם) כותב עליו "ודבריו דברי קבלה נקבל" אבל לדין יש תשובה די"ל דבלילה עכ"פ היה לו מזוזה בפתחו משא"כ במרחץ וכו' והא"ר משיבו ע"ש.

וע"ע ישובים בברכ"י סימן ח' סק"ז ובמור וקציעה, ולכאורה גם להמג"א הוא כן דאם קבלה נקבל, וכן מובא בספרי האחרונים לנהוג כהאר"י ז"ל. עיין בשע"ת תחלת סימן ח' ובשו"ע הרב בסידורו דכותב והמדקדקין נוהגין לישון בט"ק וכו' וכן עפ"י סוד יש מצוה בלבישת ט"ק בלילה, ע"ש. וכן מביא המ"ב ס' כ"א ס"ק ט"ו. וכ"כ בא"א מבוטשאטש באריכות. וז"ל הכף החיים (שם) ועכשיו כל העולם נוהגים כדברי האר"י ז"ל גדולים וקטנים שלא לפשוט ט"ק אפ"י בלילה כי אם במרחץ ועליהם תבוא ברכת טוב.

ט"ק שנתיישו או ט"ק מיוחד ללילה?

קודם כל נבאר בקצרה דנחלקו הראשונים על מה דאמרו בגמ' דכסות לילה פטור מציצית, דהרא"ש בשם ר"ת ועוד כמה ראשונים ס"ל דהכל תלוי בכסות המיוחד ללילה או שהוא מיוחד ליום, דכסות המיוחד ללבוש בלילה פטור מציצית אפ"י ביום. וכסות המיוחד ליום חייב בציצית אפ"י בלילה. (ומובא בפוסקים דכסות המיוחד לשניהם ליום וללילה חייב, וגם הדולכים בתר עיקר דהיינו דאם עיקרו ללבוש בלילה אין חייב אפילו ביום).

ודעת הרמב"ם ורש"י דהכל תלוי בזמן יום ובזמן לילה, דביום חייב בכל הבגדים דד' כנפות, ובזמן לילה פטור בכל המלבושים, בכל ענין.

ולהלכה קיימ"ל (בסימן ה"י) דספק ברכות להקל ויכול לברך על ציצית רק על כסות דעיקרו ליום או ליום ולילה. וגם דוקא ביום דהיינו משיכיר את חבירו עד השקיעה ואז יכול לברך.

אט אט התייאש אלחנן מכל הענין, ובטוח היה בדעתו כי אין הוא מסוגל לכך ונשגב הדבר מכוחו לחשב את חשבונותיו, לאור כל זאת לא היה כל פלא כי בהגיע היום הראשון לעבודת העסק המוגדל והמשופר, עבד אלחנן כהרגלו מימים ימימה, לא חישבן ולא שירטט, לא בדק ולא כתב.

עובדו המסור שמודע היה היטב ההחלטתו הנחרצת של אלחנן בקשר לחשבונותיו, לא עצר ברוחו ופנה למעבידו בתמיהה "לו יורשה לי לתהות באוזניך מה פתאום ומדוע חזרת בך מקבלתך לחשוב ול...".

"אוי, אל תזכיר לי את זה" קטע אותו אלחנן בתוך דבריו, "אל תשאל, ניסיתי הלך ושוב נסיונות חוזרים ונשנים בשבועיים האחרונים לעשות כמיטב יכולתי, וכלום לא צלח בידי, נו עזוב, אינני יכול וזהו" סיים בנימת ייאוש.

העובד שהאזין לדבריו התאפק שלא לפרוץ בצחוק, "מה? בשל אי הצלחתך בשבועיים האחרונים מזניח אתה את חשבונותיך לכל השנה? מה הקשר? בשבועיים האחרונים לא עבד העסק כמידי יום ולא פעל כרגיל, ודאי שלא תדע לחשב כשאין כמעט מה לחשב, אבל עכשיו, כשהעסק מתחיל רק לעבוד כרגל ורק עתה פותח את שערי החדשים, הן עתה הוא הזמן להתחיל ליישם את החלטתך הנחרצת".

כבר ביום הראשון של סליחות התגבשה ההחלטה בליבו "בשנת תשע"ט אין אני מוותר ומידי יום ביומו אלמד שעה רציפות לפחות" במבט מהיר על השנה החולפת גילה אלחנן כי מזניח הוא את לימודיו בשל העסק הגדל והולך, וכך נולדה לו החלטתו הנחרצת שעמה הגיע בלב שלם ליום הדין.

בעשרת ימי תשובה הלכו הענינים כסדרם, משום מה דווקא ביום כיפור אז עבר חלף היום בצום ותפילה וקבלתו לא מומשה לראשונה, הענינים הוסיפו לחרוק בימים הבאים, וקבלתו נבלעה אי שם בין דוכני ארבעת המינים, ורק בלילה בהיותו עייף ומיוזע מסחיבת הדפנות לסוכה, נזכר כי עדיין לא למד היום כתוכניתו, שמורות עיניו שנעצמו כמעט מאליהם לא תרמו הרבה לנסיונות הכושלים ליישמו, רק בשני ימים מחול המועד התאפשר בידו הדבר, אך מה זה לעומת כל ימי החג - שמחת תורה ערש"ק ושבת בראשית, שכשל בהם שוב ולא עלתה בידו לקיים את קבלתו.

הימים עברו חלפו במהירות, ורק בראש חודש חשוון הזדעזע אלחנן ממצבו, "הן כבר חלף כל חודש תשרי, הרהר בעוגמה, פירושו שאחד חלקי שתיים עשרה משנת תשע"ט כבר מאחורינו, ואיה קבלתי, נו, ככל הנראה באמת אינני מסוגל לכך והדבר למעלה מכוחותי", כך הלך אלחנן ושקע במחשבות נוגות ובהרהורים עגומים.

לפתע צפה ועלתה במוחו את שיחתו אז ביום הראשון לפעולת עסקו המוגדל, ואת תוכחת העובד אשר צדקה ונכונה היתה, ויוכיח הדבר כי כבר קרוב לשנה שמחשב לו אלחנן את חשבונותיו יום יום בהצלחה מרובה. "נו, הרי בדיוק כך הם פני הדברים כאן" מלאה המחשבה את ישותו, "הרי חודש תשרי - ירח האיתנים מלא וגדוש בחגים ומועדים, בתפילות וריקודים, ומה שאכן עלתה בידי ליישם אז את קבלתי מה טוב, אבל הרי חיי היום יום - וה"עסק כרגיל" הרי מתחיל בימים אלו, ועתה דווקא זה הזמן להתחיל ביישום מקום קבלתי". בשמחה וששון נפנה אלחנן לארון הספרים, כן! הוא יכול לקבוע מידי יום ביומו שעה רציפות! והוא מתחיל מהיום.

דברי אלקים היים

שנשמעו מפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פרשת נח תשע"ו

של נח ניכר - שנת איש לדיק תמים היה וגו', וצוה שפיר מוצן כפילות הלשון נח נח, וגם מה שלא אמר אלה תולדות נח שם חס ויפת, עכתדה"ק.

וצוה יצוארו היטב דברי המדרש, הפוך רשעים ואינם זה דור המבול, וצית לדיקים יעמוד זה נח. פי' שכיון שדור המבול היה דור תהפוכות ורק רע כל היום, מוכח מזה כי מה שצני נח הלכו דרכי ה' ולא פנו לדרכי רע, היה זה מכח אביהם נח שחינכם וגילם דרך התורה, וזהו הפוך רשעים ואינם זה דור המבול שהיו רשעים וודאי לא השפיעו על חצרותם לטובה, ע"כ מוכרח הוא שמה שצית לדיקים יעמוד זה נח, היינו שכל מה שהיו צני נח לדיקים היה מכח אביהם נח, ולא מכח הסיבה שהרצה חצרותא עושה.

התורה, וזה שאמר יעקב אבינו ויקרא צהם צבנים עלמם שמי ושם אצותי, שכולם יכירו ע"י הצנים את מעלות ושצח אצותיהם.

אמנם ישנה ג"כ אפשרות כי אף אם האצות אינם הולכים דרך התורה והמסורה, וגם את צניהם לא חינוכו לתורה ויראת שמים ח"ו, עכ"ו הרצה חצרותא עושה וע"י חצרים טובים ורעים אהובים, אפשר שימהפכו הצנים לטובה, א"כ שוב עדיין אינו ראהי כ"כ לתלות הנהגת הצנים דרך התורה רק באצותם, כי שמא מחמת חצריהם זכו לזה, אבל צימי נח שהיה כל הדור רק רע כל היום, א"כ מה שצני נח נהגו כשורה, מוכרח הוא שהיה זאת ע"י השפעת אביהם נח, וזה עדות נאמנה שנת היה באמת איש לדיק תמים דורותיו, ושה"כ אלה תולדות נח - היינו מחולדותיו

אלה תולדות נח (ו ט). וצמדלש רצה (ל. עו.) 'הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד' (משלי י"ב ז), הפוך רשעים ואינם זה דור המבול, ובית צדיקים יעמוד זה נח.

ונראה לפרש בהקדם מה שפירש רביה"ק א"א זיע"א עה"פ אלה תולדות נח, נח איש לדיק תמים היה דורותיו, דקשה מהו כפילות הלשון נח נח, ועוד דלפי פשוטו היה לו להמשיך מיד בחולדותיו של נח שהם 'שם חס ויפת', ולא להציא מקודם מהומו ומעשיו, וכבר הרגיש צוה רש"י וציאר פירושו, ע"ש, וציאר מרן א"א זיע"א דהנה יעקב אבינו צירך את צניו ויקרא צהם שמי ושם אצותי, כי עיקר גידול וחינוך הצנים תלוי בקטנותם, ואם רואים אנו צנים מחונכים צרות התורה, נראית צוה דקת אצותיהם אשר גידולם וחינוכם כראוי דרך

להערות והארות, תרומות והנצחות למדור זה: פל. 0548464350 דוא"ל: ctyk3350@gmail.com

והדנינו כל ישרי לב

שמחו בה' זגלו צדיקים

"פנקם התלמידים" מהדורה שניה

יפציע אוד בע"ה לקראת שמחת בית צדיקים
במעון הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בחודש טבת הבעל"ט

קהל הקודש "בית יוסף צבי" די בכל אתר ואתר
היו נכונים!

אקבו אחר האוקעות!

חלקנו עמהם

רחושי מרחשן שפוותיה:

סדרי הלימוד "וחגותם אותו" בהתאסף ראשי עם בימי חג הסוכות העעל"ט בנל בתי מדרשינו

מרומת זו? ! ובכלל - מסיים בחיך - זכיתם להקל גם על ההיערכות בביתי בהכנת סעודות החג וסידור הבית. כי פת שחרית הרי אנו אוכלים בביהמ"ד יחד עם הילדים, ועד שחוזרים אחרי הסדר בני הבית מכינים סעודת צהרים בטוב לב ובשלווה הנפש.

לאמיר דערציילן די מעלות פון אידישע קינדער: נדמה כי מורי השעות עמדו מלכת בהיכלי בתי מדרשינו, בעיה"ק ירושלים בצל הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א נערכו בליעה"ר כו"כ שמחות ברית מילה, בימי המועד. ועל אף השעה המאוחרת מאוד, השתתפו רבים וטובים בסדרי הלימוד כשבאחד הימים שבו לבתייהם בסביבות השעה 2:00 בצהרים כשלוכליהן בידיהם! אפילו ב"ערב שבת", לא נשאר שולחן רבך ריקן, כשישראל קדושים מתאמצים לנצל עוד ועוד בעסק התורה!!

מזה ומזה אל תנח ידך: רגשי ההתעלות הציפו את הלב לראות אברכי משי המשכימים קום ואינם מוותרין על התענוג הרוחני העילאי של 'שוהין שעה אחת לפני התפלה', וזאת אחר ריקודין קדישין עד שעות הלילה המאוחרות!

'העושה סוכה לעצמו מברך שהחינו': מלאי התרגשות נתנו אזנינו כאפרכסת לשמוע את פריסת השלום הנמסרת במית מדרשינו החדש בעיר מאנטשעסטער יצ"ו: השנה בנו לראשונה סוכה גדולה בחצר ביהמ"ד. היות כי חברי ביהמ"ד לא חפצו לוותר על סדרי הלימוד והעתיקו את הרעיון גם לבית מדרשם. ובכדי לערוך סעודות פת שחרית לרווחת הציבור, נתאגדו יחד חברי ביהמ"ד לבנות הסוכה.

הנה מקום אתנו לציין את סדרי הלימוד המיוחדים בימי הסליחות העעל"ט שהתקיימו בבית מדרשינו בעיר לאנדאן יצ"ו, בדפוסם של סדרי הלימוד 'וחגותם אותו' בימי המועד. והוא, כי לאחר הסליחות שנאמרו באשמורת ותפילת שחרית, הוגש לציבור פת שחרית, כך שניתן היה לנצל את הזמן עד פתיחת החניות ופעולת היום לעסק התורה ברבים עם שיעורי תורה מובחרים. וכן את השיעור הנפלא בעניני שמחת יו"ט בהלכה ובאגדה מפי אורחינו הדגול הרב שלמה הערבסט שליט"א שהתקיים ביום רביעי ב' דחווה"מ בהיכל ביהמ"ד הגדול בעיה"ק ירושלים, בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

יופי לך קהל "בית יוסף צבי דושינסקיא" בכל מקום שהם. זכינו וטעמנו את הטעם הנפלא! אין אפשרות לתאר את אלו סדרי הלימוד הנעלים, ומהם נקח לעבוד את ה', כח לעשות חיל לכל ימות השנה בזכרונות מלאי זיו המתרפקים בגעגועים עזים לשעות התענוג האמיתי בימי המועד. וכפי שנענה אחד מחשובי תלמידי מרן מהרי"ם ז"ע: הריני מתרפק ומשתוקק לעוד יום חוה"מ...

ובצהריים יש לנו דרשת חיזוק מפי מחנך מפורסם, ולאחמ"כ נחזור למנחה-מעריב ומשם לשמחת בית השואבה... כמה הכרת והוקרת טובה עלי לתת, על השמירה המעולה שזכיתם להיות לצעירי הצאן לבל יבלו את הימים הנעלים, במקומות ותכניות שאין רוח חכמים נוחה מהם וד"ל, וכפי שקראו רבותינו הבד"ץ פעה"ק בקו"ק 'על קדושת המועד'. ודבר שפתיים אך למחסור. בראותינו את נפש עוללינו מתחנכים ושואפים בקרבם את המשמעות הנכונה של ימי המועדים, וכך סיים הלה בהתלהבות "מה נעים ומשמח לשמוע תכנית של 'ילד' בחוה"מ, דבר שאני לא זכיתי לכל אלה בימי ילדותי".

השני אומר: "בסדר הראשון נכנסתי לביהמ"ד כשלעניי מתממשת תמונת "ישיבה", מן הצד ראיתי אנשים נכנסים לביהמ"ד רק להציץ על מראה הסדר אך הלולב בידם כאילו דרכם לחזור לבתייהם, אלא שפלא הקהל העצום וה'ריתחא' שהדהד בין כתלי ביהמ"ד, כאילו סחף אותם מבלתי יכולת לצאת, עד שאף הם נתיישבו ללימוד הע"ב, ומהמותר לציין שליום המחרת כבר נשארנו בכוונה תחילה כשהתענוג הרוחני המופלא ממלא את כל ישותם".

אב למשפחה אומר: חשתי לביתי תיכף אחר התפילה לאפשר לב"ב לקיים מצות לולב, אך תיכף חזרתי לביהמ"ד כי איך אוכל לוותר על שעה

לא ניתנו מועדים לישראל אלא בכדי שיעסקו בתורה". את מאמר הירושלמי הנודע זכו קהל אנ"ש הע"י לקיים ולהאדיר ברגשי קודש בימי מועד חג הסוכות העעל"ט בגילה ורנה, ברביא עם זעריא, שזכו לעשות כדת החג, להרגיש טעם ועונג יום טוב אמיתי ולהתענג בעריכות טוב התורה בימי חוה"מ בסדרי לימוד "וחגותם אותו" שהתקיימו ברוב פאר והדר כרוב עם הדרת מלך בכל בתי מדרשינו בארץ הקודש ובתפוצות הגולה. כשתיכף אחר התפלה ועבודת הנענועים נראו עסוקים בלימודם הע"ב האבות עם הבנים, זקנים לצד בני תשחורת. מה נהדר היה המראה!

הרגשת "ברוך המקדש שמו ברבים" גאתה בלב המשתתפים בסדרי הלימוד ומשמעות אחרת חוו בעת אמירת "אתה בחרתנו מכל העמים"! שנאמרה בהתלהבות יתירה ברגשי שמחה לק'ל נותן התורה שהחינו וקיימנו לקיים את ימי המועד כראוי וכיאות, כעדות אחדים מן המשתתפים. סדרי "וחגותם אותו" הביאו לחטיבה של סדר קדוש וראוי לימי המועד הקדושים בקרב קהלינו, כשקהל עצום גדש את בתי מדרשינו בארץ ובתפוצות. כשכולם כאחד עוסקים בחדוותא דאורייתא שטרם נראתה כמוהו,

יש מהם שאומרים כי גם תפילות המועד היתנה מנת חלקם להערך בקהל ורגשים באור חדש ובמקום רנה שם תהא תפלה, בריבוי עם ובקביעות מקום לתפילה במקדשי מעט אשר רוח רבוה"ק חופף עליהם. גם כאשר הדבר עלה להם באריכות דרך ובשכר פסיעות מרובות...

סעודות פת שחרית הוגשו כיד המלך בסוכות בתי מדרשינו לרווחת ציבור הלומדים, דבר שהצריך את חברי הועד לאסוף נדבת לב התורמים, ולדבריהם ההיענות הלבבית של הציבור נסכה בהם כוחות רעננים לעמוד לשרת את הציבור להגדיל תורה ולהאדירה. ובכלל ריבוי המשתתפים בסדרי הלימוד - שהשנה מלאו שלש שנות חזקה לחידוש בביהמ"ד - ההולך וגדל מידי יום הוא עצמו מוכיח על כמייתה הציבור לסדרי הלימוד.

מעט מני רבות לדברי שבח ותהלה המה התגובות המלהיבות אותם זכו לשמוע חברי "ועד שיעורי תורה חלקנו בתורתך" בכל עיר ועיר, שזכו בס"ד מרובה לארגן למופת את אלו הסדרים שהפך את החג לחטיבה אחת של תורה, אין בידינו לתת הערכה ראויה לסדרי הלימוד הנאדרים בקודש, ובכן נשמר רק כפה ומליץ לתגובות הנפלאות ששמענו מאת המשתתפים:

"באחד מימי חול המועד בדרכי תפילה בצוותא עם כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בביהמ"ד הגדול אומר לי בני הילד שהיום יש לו כבר 'תכנית שלימה' ומפורטת לכל היום, ומסדר בפרוטרוט שאחרי התפילה אנו לומדים ב'וחגותם אותו',

ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך"
מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

והשיאנו ה"א את ברכת מועדיך

בעמדינו בצל הרושם הכביר של סדרי הלימוד "וחגותם אותו" שנערכו ברוב עם בתי מדרשינו, הרינו להיות לפה ולמליץ בשם כל קהלא קדישא הדין ברביא עם זעריא למעלת העסקנים החשובים איש איש בשמו הטוב יבורך.

הני צנתרי דדהבא
עסקני ארגון "שמחת המועד"

ועל צבאם העסקנים המסורים בלוג"ח
הר"ר **ראובן סימון** הי"ו

ומשנהו בדומה לו
הר"ר **אהרן דוידוביץ** הי"ו

שעמדו לימינו ללא לאות למען הצלחת עריכת פת שחרית למאות לומדי סדרי הלימוד בעיה"ק ירושלים

מלבד העבודה הרבה והטרחת היתירה שטרחו למענו - ציבור אנ"ש למען יבוא הכל על מקומו בשלום ועזויה"ט במשך כל ימי יחד האייתנים, תוך השקעה אדירה בגוף ובכמוון.

ישלם ה' פעלם ומשכורתם תהא שלימה מן השמים בכני ברוכי בחיי אריכי ומווני רויחי וכל מאלות לבם לטובה ולברכה אכ"ר

בברכת חברי הועד
בשם אלפי אנ"ש די בכל אתר ואתר

חלקנו עמהם

אז נדברו ידאי ה':

אסיפה כללית של כלל חברי וגבאי ועד שיעורי תורה בארה"ק

ר"מ "דברי משה" בעיה"ק ירושלים, בהעלה על נס והרחיב מפי ספרים וסופרים מעלת העוסקים להקים את דברי התורה הזאת, להרבות ספסלי דבי מדרשא.

כמו"כ גולל דברי הימים של התייסדות השיעור הותיק בגפ"ת שנוסד ע"י תלמידי מרן מהרי"ץ ז"ע ואשר זקנו הגה"ח רבי הלל שלזינגר זצ"ל מנהל הישיבה, היה המגיי"ש. את הקביעות האיתנה שהקפידו כל התלמידים. את עסק ועיון התורה בעת השיעור שנמסר בעיון רב כדרך משנתו של מרן זי"ע. את חגיגות הסיומים שנערכו בבית זקנו ז"ל, שמו"ן מהרי"ם זי"ע הקפיד להשתתף בהם, וכסדר התעניין בו ובהצלחתו. ב"ה וב"ש כי השיעור עודו מתקיים בכל יום ונמסר בהיכל כולל תרביצ"א ע"י הרב הגאון רבי אלכסנדר הלוי הברפלד שליט"א, מר"ץ דעדתינו.

לכבוד העסקנים המקדישים כוחם ואונם במסי"ג למען כבוד התורה, שזו בין לבין סיפורי הוד ממסירות נפשו של זקנו למען הישיבה להאדרת ולהחזקת ישיבתו של רבי.

אחר ברכת המזון הוענק לכל הנוכחים שי מזכרת הספה"ק "תהלות מהרי"ץ" במהדורה המחודשת. כנסיה שהיא לשם שמים סופה להתקיים, ובס"ד יתרבו הפעולות וזכות הציבור תעמוד לידינו להרבות כבוד התורה לשם ולתפארת.

עצמו, אבל מגיד לבניו או לתלמידיו כך וכך מעשים טובים אני עושה אף שהוא מתפאר את עצמו אם הוא עושה כדי שגם הם יעשו, כמו שמצינו בדוד שהיה מתפאר את עצמו ואמר כי שמרתי דרכי ה' וגו' על דרך זה. (ספר חסידים תקכ"ג, ובפי"ש) הרשימה הנעלית הנערכת עפ"י בקשתו האישית של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

כפי שכבר פורסם הפנקס שנערך זה עתה היווה כ'מהדורה ראשונה' בלבד, בכדי לערוך כראוי, עם ההוספות שיתרבו ע"י החברות והשיעורים שיוקמו בע"ה, עפ"י הבקשות שהופנו בעת ההרשמה. עתה בעת האסיפה סוכמו פרטים ודרכי פעולה לרווחת הציבור בכדי לערוך את המהדורה השניה לקראת שמחת בית צדיקים בחודש טבת הבעל"ט, עקבו אחר ההודעות.

כמו"כ דנו למלאות בקשת מרן שליט"א במה לנקוט ההשקעה לטובת הציבור, לנצל את שבתות החורף כראוי בעסק התורה. והחליטו עשות ככל אשר לאל ידם בס"ד לאגד ולאסוף את כלל הציבור ללימוד ברב עם בהיכלי בתי מדרשינו כי קדוש היום לד' ולתורתו.

דברי פי חכם חן נשמעו בקשב רב מפי פמ"מ הרה"ג רבי שמעון שמואל הלברשטאם שליט"א

בברכת הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, נאספו ובאו כלל גבאי ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך" הע"י מכל ערי ארה"ק ביום שני פר' נח אדר"ח מרחשון העל"ט ששלחו מתם שליחיהם הנאמנים העומדים לשרת את קהל הקודש בכל מקום על דבר לימוד התורה והעסק בה בכל עת, להגביר ולהעצים את קול התורה כסדר. כולם נקבצו ל"אסיפה כללית" באולם החסד שע"י ביהמ"ד הגדול פעה"ק ירושלים ת"ו.

תחת קורת גג אחת נתיישבו בעצה אחת וביראה אחת לכנסיה שהיא לשם שמים, וסביב שלחנות ערוכים כל טוב בסעודת ראש חודש כדת, העלה כל אחד בתורו את התרומות מהנעשה והנשמע לטובה בענין, בחברת ידידיו ציבור מתפללי בתי מדרשינו.

ענין מיוחד ראו בו מארגני האסיפה כמקום להיאסף ולהודות להשי"ת על שזיכם להיות ממוכי הרבים להגדיל תורה ולהאדירה (לשון הח"ח זי"ע בספרו חומת הדת פ"ט), ולא בכדי, וכפי שנשמע מבין בתרי דיבוריהם את מיטב עיתותיהם אותם מקדישים למען הציבור ועומדים הכן במסירות לב ונפש למען הכלל, וב"ה וב"ש דבריהם עושים פירות.

כך הרשימו הגבאים, כאשר כל אחד הביע את התרומות מזוית ראייתו והעלה על נס את האהדה הגדולה של הציבור בס"ד, כאשר כל זה מביא כי אפשר בכל פעם לעלות עוד מדרגה ובס"ד להגיע אל התכלית הנרצה כי כל אחד מבני בית יוסף צבי יהיה מחובר אל התורה ע"י הקביעות האיתנה יום יום כראוי וכיאות.

האסיפה דנה במיוחד את מהלכי פרויקט "קביעין" וההרשמה ל"פנקס התלמידים", שזכתה בסיעתא דשמיא מרובה להצלחה מרשימה ומיוחדת, כשרוב רובו של כלל תלמידי "בית יוסף צבי" נרשמו לטובה אות, להרבות את כבוד התורה ולעורר הלבבות, כדברי הספר חסידים: אדם מגיד לבניו או לתלמידיו; כך אני עושה, כך היה אבי עושה, כך היה רבי עושה, כדי שגם הם יעשו כך כו' ר"ל אע"פ שאמרין שאין אדם רשאי להלל את

ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך" מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ברכות התורה

יחולו על ראש ידידינו הנכבד האי גברא חשיבא שמו מפארים מסור כל"ג מרבין שיעורי התורה להגדיל תורה ולהאדירה הרה"ח ר' גדליה שיינברגר שליט"א גבאי שיעור בהלכות שבת בליל שב"ק בעיה"ק ירושלים ועומד לימון הועד בכל עת ועונה בעצה ותושיה

לרגל הולדת נכדו נ"י למז"ט בשעטומ"צ

יה"ר שיוכזו לרוות מכל יו"ח שיהי' רוב תענוג ונחת, מתוך הרחבת הדעת וכל טוב סלה אכ"ר.

כברכת חברי הועד

ועד שיעורי תורה "חלקנו בתורתך" מיסודו ובנשיאותו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

על זאת שבחו אהובים

יחולו על ראש ידידינו הנכבד האי גברא חשיבא שמו מפארים מסור כל"ג למען שיעורי התורה להגדיל תורה ולהאדירה הרה"ח ר' גדליה שיינברגר שליט"א גבאי שיעור בהלכות שבת בליל שב"ק בעיה"ק ירושלים ועומד לימון הועד בכל עת ועונה בעצה ותושיה

לרגל הולדת נכדתו תחי' למז"ט בשעטומ"צ

יה"ר שיוכזו לרוות מכל יו"ח שיהי' רוב תענוג ונחת, מתוך הרחבת הדעת וכל טוב סלה אכ"ר.

כברכת חברי הועד

קו החברותות

0795500473

יש קונה עולמו בטלפון אחד!

יחבת צב צדקה

י"ל ע"י חברת קנין תורה
שקדו ושמרו

שע"י התאחדות תלמידי "בית יוסף צבי" דושינסקיא בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת נח ד' מרחשוון תשע"ח - גיליון מ"ז

אומר לו גדל!!!

רוח נעימה של התחדשות נושבת בימים אלו בעולמנו, זמן חדש מתחיל. טפנו ובחורינו המסולאים בפז, צועדים בשמחה ובטוב לבב לבית תלמודם, כאשר את כל מהותם אופפת תחושה נעימה ומורוממת של חידוש מרנין. הנה הילד שבשנה שעברה נמנה על תלמידי כתה א', עלה והתעלה והוא כבר בכתה ב', והבחור שעד הנה למד בשיעור ב', צמח וגדל והנה הוא כבר בשיעור ג'. איש לא נשאר על עמדו, כולם מתקדמים כולם עולים ומתעלים, הרצון הפנימי שטבע בנו הקב"ה פועל את פעולתו, וגורם לכל אחד לרצות לעלות כתה.

אכן, ישנם כאלו שמחמת אי אלו סיבות, כן נאלצים לוותר על התענוג, ולצורך התפתחותם על הצד היותר טוב, עליהם להיוותר שנה נוספת על עומדם. כמובן שההרגשה אינה נעימה בעליל, ההורים והמלמדים צריכים לעמול זמן רב על מנת לשבר את אוזו של הפעוט, כי אך את טובתו וטובת עתידו הם דורשים, וכי כמה לא כדאי שיעלה למדרגה שעדיין איננה שייכת לפי מדרגתו.

בסופו של דבר הילד או הבחור הנחמד והמחונך, ירכין את ראשו ויזדיק עליו את הדין. סוף כל סוף הוא כבר יודע שיש חכמים ממנו, אשר בודאי יודעים את אשר לפניכם, ואם כך גורה חכמתם, כנראה שזהו הטוב ביותר עבורו.

אך הבנה זו לא תמיד יכולה לבער כליל את ההרגשה המרירה שפושטת בלב הרוך והוד: **למה כולם עולים ומתקדמים, ורק אני נשאר מאחור?**

וכאן נשאלת השאלה הנוקבת:

ומה אתנו? הגדולים והמבוגרים שכבר אין מעלינו שר ושופט, משגיח או מלמד. מתי נעלה כבר אנחנו כתה? מתי נשכיל להבין שהקדוש ברוך הוא מצפה מכל יהודי באשר הוא שלא ישאר על עמדו, שלא ישאר כתה.

נכון שההתקדמות אצל אנשים מבוגרים אינה נמדדת בכתה זו או אחרת, בשיעור א' או בשיעור ג', אבל גם הם צריכים להתקדם, גם הם צריכים לעצור ולהתבונן: באיזו כתה אני???

האם לנצח אשאר בקביעות של שעה אחת לימוד ביום? וכי לא הגיע הזמן להתקדם ולהוסיף עוד קצת?

האם הידיעות שלי בתורה אכן צריכות להיות רק מהלימודים שלמדתי בשבוע האחרון, וכי לא הגיע הזמן שאתחיל להשקיע קצת יותר בשינון וחזרה על דברים שלמדתי בזמנים מוקדמים יותר? האם לא הגיע הזמן להיות גדול' שהידיעות שלו בתורה קצת יותר רחבות.

עכשיו! עכשיו מחליטים לעלות כתה! מצטרפים למפעל התורה 'שקדו ושמרו', ובס"ד רואים ברכה בעמל התורה רואים התקדמות לנגד העיניים, וכשתגיע שנה זו לסיכומה, נדע שאכן, גדלנו!

כתרה של תורה

מקצת עצות לזכות בה - מוגש לרגל תחילת הזמן הבעל"ט

ללמוד בשנה זו, בה נשקיע את מיטב כוחותינו וזמנינו, בה נהגה, בשכבינו ובקומינו, והיא תהווה את מרכז חיינו בשנה הבאה.

מובטחתי, כי פשוט וברור לכאורה מאיתנו, כי מקצוע זה שבחרנו לעצמנו היא המקצוע בה אנו צריכים להשקיע את המיטב, הלא יהיה זה היפך - החכמה לו נחליט כעת להתמקד בלימודים אחרים וכדו', במקום להשקיע את כל כוחותינו ומרצנו במקצוע זה, אשר בה אנו משקיעים את רוב שעות היום, וכנ"ל, הלא בעוד השקעה מועטת ונוספת - נזכה לקנות מקצוע זה בקנין אמיתי, בקנין נצחי, קנין אשר לא יסולא בפז.

ע"מ שאכן נשיג מטרה זו, עלינו להציב לעצמנו יעד זה, בראש מעיינינו, לקבוע במסמרות בנפשנו, בצורה ברורה, כי אנו מתקדמים וצועדים, צעד אחר צעד, לעבר מטרה זו- ידיעת מקצוע זו על בוריה, עלינו להפוך מטרה זו ל"משימה" המרכזית של שנה זו.

מלבד זאת עלינו לעשות תכנית מוגדרת וברורה, המחולקת לימונים - ימים, שבועות, וחודשים, אשר בהם נקבע מראש, מה יהיה ההספק היומי, השבועי, והחודשי, ללא תכנית מוגדרת ומסודרת יקשה עלינו לעקוב אחר מילוי "משימתנו" זו, ולדעת האם אכן אנו מתקדמים, או חלילה נסוגים - אחור, האם אנו אכן עומדים בהתחייבות שהצבנו לעצמנו, או שהדברים נשארו בגדר "משאלת-לב" ותו לא.

על התכנית להיות מסודרת בצורה כזו, שהדברים יהיו ניתנים למדידה, ע"מ שתוכל לדעת כמה קרוב אתה, או להיפך, מהשגת המטרה, לדוגמא: אם החלטת, כי בחודש הקרוב הינך משקיע את זמנך בבין הסדרים וכדו' בחזרה על פרק מסויים, הרי שעליך להחליט כמה זמן ביום הינך מוקדיש למטרה זו, מהי כמות החומר - אותה תלמד מידי יום, מהו ההספק השבועי, ומהו התאריך הסופי בו הינך מתכוון להשלים בס"ד את משימתך זו.

אברך יקר! ככל החזיון הזה, עמלו וטרחו חברי מפעל התורה שקדו ושמרו, ומנסיון העבר אנו למדים כי מי שהצטרפו חזרו ונבחנו במסגרת חברתנו הק', בעקביות ובתמידות, זכו ואכן השיגו את מטרתם, ידיעה ושליטה אמיתית במקצועות הנלמדות. מסגרת זו בצרף כח הרבים אשר לומדים ותוהרים יחד - תמידים כסדרם, הם מפתח גדול להצלחה ועליה בתורה"ק, קנין - אמיתי זה אשר לא יסולא בפז נמצא בהישג - ידו של כאו"א מאיתנו, אל תיתן להזדמנות זו לחמוק מבין - ידך, קבל על עצמך להצטרף עוד היום למסגרת החזרות והמבחנים שע"י חברתנו הק', ויהי ה' עמך.

בנוסף יש לציין כי מנסיונם של ת"ח רבים נלמד, כי אחר שזוכה האדם ללמוד ולדע מס' או מקצוע אחת על בוריה, הרי שדבר זה גופא ממלאו בתחושת - סיפוק רוחני ואמיתי, ואף מזרבה אותו להמשיך ולהתקדם למס' נוספות וליתר חלקי התורה"ק, מתוך אמונה וידיעה כי בעז"ה הוא יוכל להתקדם ולהצליח בהמשך הדרך, אלא שכידוע, כל ההתחלות קשות, אך, כבר אמר דוד המלך "טעמו וראו כי טוב ה'", טעמו וראו את מתיקות התורה, טעמו וראו כי כאו"א מאיתנו עדיו לגדולות.

א. ניצבים אנו כעת בראשיתה של שנה חדשה, בפתחו של זמן חדש, ובפתחה של זמן הלימודים בישיבות ובכוללים, לבטח מלאים כולנו בהתחדשות ורענונות - אחר הימים הקדושים - לקראת הזמן הבעל"ט.

והנה, בזמנים נעלים אלו, לבטח קיבלנו כולנו ע"ע קבלות טובות בעניינים שונים, מי בתורה, מי בעבודה, תפילה, יראת שמים, וכו', הצד השווה שבהן שכל קבלות אלו נועדו לקרב את עצמנו לבורא ית', כל חד לפום דרגא דילה, איש איש כפי כוחותיו וכפי השגתו.

וכשנצבים אנו בזמן זה - שהוא זמן "הפרעון" והתשלום של כל אותם קבלות טובות, הזמן בו אנו אמורים לנסות ולקיים את כל אותם ההחלטות - הטובות שהיו מנת חלקנו בימים הנוראים, יש עלינו ליתן את הדעת בראש ובראשונה - איזהו דרך שיבור לו האדם, ע"מ שאכן יזכה לקיים ולממש את כל תקוותיו ושיאפתויו.

בדברינו להלן לא נוכל להתייחס לכל סוגי הקבלות למיניהן ואף אין זה בכוחנו לעשות כן, אלא שכמדומה שאפשר לומר בבטחה כי השאיפה העזה ביותר המקננת בליבו של כאו"א מאיתנו היא לגדול לת"ח אמיתי, לזכות לידיעות בתורה, להבנה אמיתית בתורה, לצלול במימיה, לחשוף את מטמוניה, ולדלות את מרגליותיה, לאורכה ולרוחבה, בעיון ובבקיאות. וע"ז יסובו דברינו, הכיבוד, כיצד היא הדרך לקניית ידיעות נרחבות בתורה, כיצד היא הדרך לקנות שליטה אמיתית בתורה, ולגדול לת"ח אמיתי רב פארות. יש לציין כי דברינו להלן מתייחסים יותר לחלק קנין המקצועות בפסגות מפעלנו, אך, תן לחכם ויחכם, להקיש מן הדברים לשאר חלקי תורתנו הק'.

ברור כי במסגרת מאמר זה לא נוכל לכתוב אלא מספר עצות קצרות, מעט מזעיר, כפי הנראה לענ"ד וכפי מיעוט השגתנו. ועכ"ז לא נמנע מכתובת הדברים, ולואי ויהיו הדברים בבחינת טופח ע"מ להטפוח.

ב. ראשית עלינו להחדיר בנפשנו, בהכרה וידיעה ברורה, כי אין התורה נקנית בלילה אחד, ואף לא במספר לילות, עמל רב של ימים, חודשים, ושנים - בתוספת תפילה למי שהחכמה שלו - הם הם הערובה לכך, וכפי שאמרו חז"ל (נה"ע ע"ג) מה יעשה אדם ויחכם, ירבה בישיבה וימעיט בסחורה, וכי, ויבקש רחמים ממי שהחכמה שלו, שנאמר (משל"ב) כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה וכו'. ע"ש.

שנית, עלינו להשים לנגד עינינו את דברי חז"ל הידועים במדרש ויקרא רבה (פר"ט ס"ב ב') ר' חנין דציפורין פתר קרא וכו', כך מי שטיפש אומר, מי יכול ללמוד את התורה, נזיקין ל' פרקים, כלים ל' פרקים, מי שפיקח מה הוא אומר, הרני שונה שתי הלכות היום, שתי הלכות למחר, **עד שאני שונה את כל התורה כולה.** וע"ש עוד בזה.

דרך זו של "שתי הלכות היום, שתי הלכות למחר" היא דרך ה"לכתחילה" בהשגת התורה, כך היא דרכה של תורה, וזו היא דרך קנינה, עבודה ועמל זה הם אשר יביאו לתוצאה המקווה והמימושלת "עד שאני שונה את כל התורה כולה" וכנ"ל.

אחר שהשכלנו לדעת נקודה זו, עלינו לקבוע בצורה ברורה, כי בשנה הבעל"ט נתמקד במקצוע אחת, אותה נקבל על עצמנו

מזל טוב וגדיא יאה

ברכת מזל טוב חמה ולבבית נשגרה בזאת קדם ידידינו הנכבדים עמלים בתורה, הפועלים גדולות ונצורות להגדיל תורה ולהאדירה, המזכים את הרבים במי באר תורתם, ה"ה הרה"ג ר' דפאל פרץ דושינסקיא שליט"א רב מהמ"ד מהר"ם דושינסקיא ב"ב מרבני מפעל התורה 'נור הוראה' שע"י חברתנו הק' לרגל הכנסת בנו כמר יוסף צבי נ"י לעות'מ

והרה"ג ר' יצחק ארי' זי"ד שליט"א מרבני מפעל התורה 'נור הוראה' שע"י חברתנו הק' לרגל הכנסת בנו כמר אלטר חיים יהיא"ל נ"י לעות'מ

זכות התורה הק' תעמוד להם ולזרעם להתברך בכל מילי דמיטב ולראות רוב נחת דקדושה מכל יו"ח, בשמחה תענוג ונחת לאורך ימים, ויזכו עוד רבות בשנים לעסוק בתורה מתוך הרחבת הדעת בבריות גופא ונוראה מעליא.

המברכים וסמחים בלמחיתכם
הנחת מפלג התורה
שקדו וסמחי

וששה חדשים בבשמים

בס"ד

ערש"ק פר' נח תשע"ח

גורל מיוחד בין הנבחרים בחדש השישי - אלול

הננו לבשר לכלל נבחני מפעל התורה 'שקדו ושמרו' שיחי' כי בס"ד תיערך הגרלה מיוחדת בין כלל הנבחרים על

בשמים קוישיקעל - מיוחד ולפואר

אשר נעשה מעלי' הלולב אשר ניתנו במיוחד לכבוד עמלי' התורה הקרי מפעל התורה 'שקדו ושמרו' ההגרלה תיערך בעז"ה ביום א' ה' מרחשוון פר' לך לך הבעל"ט בין כלל הנבחרים שיחזירו את הבחינה החודשית של חודש אלול עד ליום הנ"ל

« נבחרים! וזוכים בכפליים »

זוכים לקנות קנין נצחי בתורתנו הק' | זוכים ליכנס לגורל המיוחד

בס"ד

ערש"ק פר' נח תשע"ט

בס"ד

ערש"ק פר' נח תשע"ט

אסיפה כללית

כלל הנבחרים שיחי'
אוספים
את קציר עמלם
לקראת הבחינה הכללית

שתתקיים בעז"ה
ביום א' י"ט חשוון הבעל"ט
בכל בתי מדרשנו

חורף וגקי טובא

מנצלים את החורף הארוך
לרנישת בקיאות
במרחבי התורה

היכוננו לתחילת ההרשמה
למחזור חורף הבעל"ט

יאספת אל'ך

(פרשת ו. כא)

אל' תיתו!
למבול הטרדות
להשכיח ממך תלמודך
הכו עצמך!
לקראת הבחינה הכללית

שתתקיים בעז"ה
ביום א' י"ט חשוון הבעל"ט
בכל בתי מדרשנו

הזורעים בדמעה ברנה יקצרו

הזורע וקוצר כלופד והזור

הזורעים בדמעה ברנה יקצרו